

Prime audiții clujene în cadrul ediției a 16-a a Festivalului Internațional Meridian

PREAMBUL

În conturarea repertoriului pentru concertul ansamblului Couleurs, am trasat o serie de obiective, atât pentru dinamica programului, cât și în limbajul, timbralitatea și structurarea lucrării proprii. În primul rând am transmis invitația „comandanților” Festivalului Meridian, Diana Rotaru și Irinel Anghel de a explora sonorități sau tematici care să facă

trimitere la spațiul cosmic, la planete, comete, călătorii interstelare, sau orice vor propune colegii mei compozitori Tudor Feraru, Sonia Vulturar și Aurelian Băcan.

Rezultatul a fost unul cât se poate de caleidoscopic, plasat în dimensiuni diferite și îndepărtate în ceea ce privește limbajul, structura și prezența sau absența elementelor programatice și pragmatice.

Carte blanche-ul s-a dovedit a fi o decizie inspirată a celor menționați anterior, mai ales pentru publicul care a participat la concert sau a vizionat transmisiunea concertului cu gândul interceptării unor „imagini sonore” spațiale. Minimalism, ludic, libertate și plutire ar putea fi cuvintele de bază pe care ascultătorii le-ar putea menționa după audierea lucrărilor propuse în concertul intitulat „CHROMATICA”.

Alexandru Ștefan Murariu

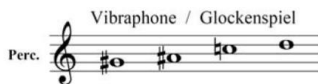
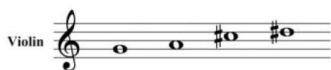
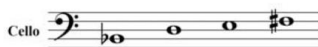
Starlight pentru ansamblu și fond audio

Tudor Feraru

Compoziția *Starlight* poate fi încadrată în categoria „soundscape”, bazându-se totodată pe procese aleatorice parțial controlate la nivelul înălțimilor, intensităților și densității texturale. Piesa are ca scop implicarea cât mai consistentă a interpreților în crearea unui peisaj sonor unic, menit să sugereze o călătorie prin galaxii sonore.

Ansamblul instrumental al piesei e prestabilit și nu poate suferi modificări: flaut, vioară, violoncel, harpă și percuție (vibrafon, glockenspiel, trianțlu, clopoței metalici). Partitura apelează la ilustrații grafice, întocmai unor constelații, și utilizează o axă temporală pe baza căreia instrumentiștii pot urmări firul relativ al desfășurării sonore. Concomitent cu componenta acustică a lucrării, se aude un material audio preînregistrat, constând într-o narație procesată computerizat. Rolul acesteia este de a constitui un fundal îndepărtat și expresiv, complementar – prin constanța sa – execuției instrumentale fluide și variabile de la o interpretare la alta. Durata precisă a lucrării este de 8 minute.

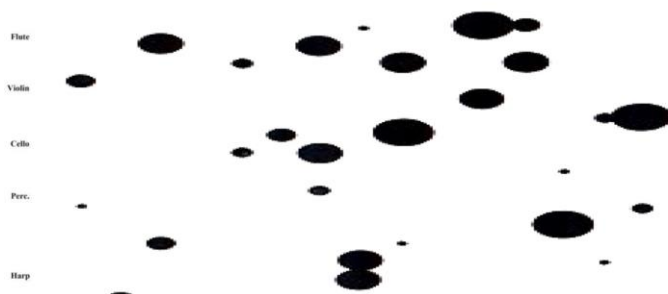
Instrumentele trebuie să-și limiteze gesturile sonore la câteva colecții restrânse de sunete (plasându-le liber în toate registrele), după cum urmează:

Notația grafică a lucrării poate fi interpretată relativ liber. Astfel, evenimentele sonore sunt indicate prin pete negre izolate și prin constelații de puncte. Numărul, dimensiunea și densitatea acestora pot sugera variație în ceea ce privește duratele, nuanțele, amplitudinea gesturilor, nivelul de activitate ritmică, tehnicile extinse de execuție sau ambitusul, în timp ce spațiile albe sunt menite a fi interpretate drept pauze sau momente prelungi de liniște. Instrumentiștii nu trebuie să se coordoneze unul cu altul și nu trebuie să tindă a avea întâietate asupra celorlalți membri ai ansamblului.

Redăm mai jos câteva fragmente ale partiturii, primul dintre ele reprezentând un moment cu gesturi sonore rarefiate dar intense ca dinamică și amplitudine:

02:00 (PLAY the pre-recorded audio)

Următorul segment sugerează o mai mare pulverizare sonoră, prin intervenții instrumentale minimale, mai delicate și mai frecvente, complementare în cadrul ansamblului:

06:00

Trebuie menționat că execuția lucrării nu are nevoie de dirijor, în sens convențional. Cu toate acestea, un dirijor poate indica discret momentele cruciale, cu ajutorul unui ceas (de exemplu, trecerile de la o pagină la alta a partiturii). În mod alternativ, interpreții ar putea folosi cronometre individuale sincronizate.

Materialul audio pre-înregistrat pornește cu precizie la momentul 02:00 al piesei și este conceput să depășească cu câteva secunde încheierea componentei acustice a muzicii, în spiritul unui ecou concluziv, îndepărtat. Această componentă înregistrată se constituie dintr-o narație procesată computerizat, având la origine un discurs rostit de Leonard Bernstein pe post de moment introductiv al unui concert cu muzică de compozitorul american John Cage, la Filarmonica din New York, în anii 1960. În esență, aserțiunile în limba engleză descriu strategia de realizare a unei astfel de piese muzicale, punând-o totodată în contextul diverselor abordări aleatoare, al așa-numitei „chance music”.

În încheiere, cităm un fragment din minunata descriere a piesei pe care muzicologul Bianca Temeș a realizat-o într-o cronică muzicală publicată pe Bookhub, cu ocazia primei materializări scenice a lucrării, în cadrul Festivalului Internațional Meridian 2021: „...*Starlight* de Tudor Feraru a reușit să ne transporte în imponderabil și să suspende complet curgerea temporală. Sonoritatea spectrală, asigurată de măiestria și finețea cu care autorul a manevrat ansamblul instrumental (harpa, flautul, vioara, violoncelul, percuția), au conferit discursului o calitate eterică și o senzație de stază. Fluxul sonor, o textură filigranată, cu transparențe de hologramă, se compunea din crâmpoie, fulgurații melodice, scurte segmente dislocate, generând un «haute-couture» din materie stelară reziduală. Un mesaj stocat într-o capsulă sonoră a timpului a adus în fundal vocea distorsionată a lui Leonard Bernstein, cu un decupaj dintr-o prezentare a muzicii aleatoare a lui John Cage, nu întâmplător, în contextul acestei piese croite pe principiile aleatorismului parțial controlat, ce ne-a cufundat într-o hipnotică reverie stelară.”

Elemente de construcție și limbaj în *Gravity* pentru ansamblu

Alexandru Ștefan Murariu

De regulă muzica, indiferent de limbaj sau construcție, de planul orizontal sau vertical, de prezența sau absența programatismului polarizează către un centru; poate fi el tonal, modal, metric, poetic etc.

Jean-Pierre Luminet¹ releva într-un studiu faptul că în urma cercetărilor moderne țintite către cosmos s-a demontat faptul că acest spațiu este unul armonios, static și pacific. Dimpotrivă! Se vorbește despre discordanță, aritmie și fenomene violente, elemente pe care mai mulți compozitori contemporani au încercat să le reflecte în creația proprie². Așadar, reflexul pe care l-am putea avea fără o minimă documentare ne-ar putea conduce (pe noi compozitorii) către o muzică minimalistă, care să sugereze așa-zisele simetrii gravitaționale, care nu prezintă modificări de discurs muzical sau ritmicitate. Un puternic imbold către alegerea acestei tematici în lucrarea *Gravity* a fost prilejuit de audierea lucrării „Gran Toccata”- concert pentru pian a compozitorului Dieter Ammann. Vastul plan sonor și ritmic prezent în țesătura orchestrală, care gravitează în jurul scriiturii solistice m-a direcționat înspre căutarea cât mai multor informații care pot duce către extrapolarea ideii de gravitație în muzica pe care urma să o scriu.

În final mi-am propus căutarea și redarea ideii de gravitație în mai multe sensuri: gravitația în jurul unei idei muzicale, gravitația în jurul unei melodii, în jurul unei trimiteri stilistice sau chiar în jurul unui instrument. Senzația de plutire

¹ Astrofizician, conferențiar, scriitor și poet francez, specialist de talie mondială în găuri negre și cosmologie.

² Gérard Grisey – *Le Noir de L'Étoile*, Hèctor Parra – *Caressant l'horizon*, *Hypermusic Prologue*.

pe care am imaginat-o în mai multe momente ale piese se centralizează în permanență în jurul unui parametru muzical: înălțime, timbru sau ritm.

Multiple schimbări de ritm, măsuri și tempo-uri, alături de parcurgeri a mai multor „spații” timbrale, opoziții melodie-textură întâlnite pe întreg parcursul lucrării sunt proiectate pentru a face diferența între ideea aparentă de gravitație ca fiind un fenomen static și cea de schimbare permanentă a polilor.

Ciocnirile disonante din momentele rapide alternate cu tempouri lente conduc uneori printr-un calcul matematic aproximativ către segmente cu tempo-uri medii, statice, care sunt ulterior dezvoltate către culminații sau contraste bruște care diminuează și „sting” acel segment.

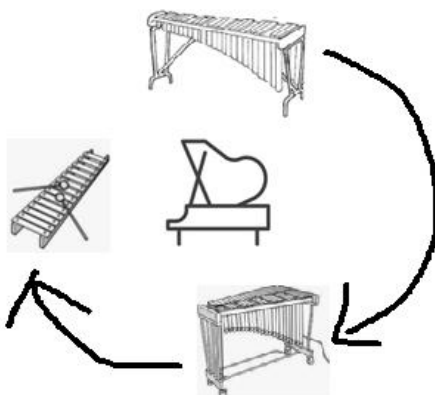
The image displays a musical score for piano and strings, divided into two columns. The left column contains measures 20, 22, and 24. Measure 20 features a tempo marking of $\text{♩} = 138$ and a dynamic marking of ff . Measure 22 has a tempo marking of $\text{♩} = 132$ and a dynamic marking of p . Measure 24 has a tempo marking of $\text{♩} = 70$ and a dynamic marking of p . The right column contains measures 30, 32, 34, and 36. Measure 30 has a tempo marking of $\text{♩} = 135$ and a dynamic marking of p . Measure 32 has a tempo marking of $\text{♩} = 135$ and a dynamic marking of f . Measure 34 has a tempo marking of $\text{♩} = 135$ and a dynamic marking of pp . Measure 36 has a tempo marking of $\text{♩} = 135$ and a dynamic marking of pp . The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings.

Contraste de tempo

De asemenea, poate fi remarcată o dualitate a contrastului rapid-lent, prin diferențele de abordare a ritmicității în această alternanță. Rapidului i se adaugă componenta ritmică motorică, în timp ce segmentele lente sunt abordate gestual, liber, pentru a face trimitere către instabilitate (sau

imponderabilitate), atât la nivel sonor armonic, cât și la nivelul ritmicității.

Gravitația în jurul unui element sonor (pianul) este realizată printr-o culminație atât în compartimentul dinamicii, cât și în cel al înălțimii. Instrumentele de percuție sunt plasate în jurul pianului iar ascensiunea cromatică este realizată printr-o mișcare circulară a sunetului „sateliților”¹ în jurul „planetei”.

Amplasament

¹ Marimba, vibrafon și glockenspiel.

Desfășurarea în timp a lucrării conduce către o structură de lanț, cu elemente reluate pe parcursul lucrării însă la un nivel minimal, fără a putea fi asimilate drept reprize sau refrenuri mai mult sau mai puțin variate. Punctul culminant este construit înspre secțiunea de aur, printr-o ascensiune cromatică densă, care este întreruptă de o secțiune liberă, atemporală, pointilistă care la rândul-i este brusc tăiată de ultima secțiune care face trimitere către bătaia de metronom, un procedeu întâlnit în finalurile mai multor lucrări proprii.

126

Pic. $\frac{3}{4}$ $\frac{4}{4}$ *mp*

Mar. *(8)*

Harp. *bătăi în cutia de rezonanță a harpei* *pp*

Pno. *pp*

Vin. *pp* *SP gliss^b* *Pa*

Vc. *p*

Efectul de metronom

Rupt din stele **pentru flaut, violoncel și percuție -** **o comunicare virtuală cu viața închipuită**

Aurelian Băcan

Din peregrinările avute pe tărâmurile științifico-fantastice am cules deopotrivă și realități și basme, croite fie din curiozități novatoare sau obârșii telurice. Probabil că analogia cu muzica s-a conturat într-un mod cât se poate de pragmatic și din congruența real-imaginar. Însă oricare ar fi punctul de pornire sau momentul declanșator, muzica și universul împărtășesc aceeași viziune expandantă, fiecare dintre ele având o puternică ancoră în trecut și o privire largă și ascuțită asupra viitorului. De pe aceste coordonate similare (sol do fa) m-am aventurat în călătoria aceasta a explorării spațiului cosmic, având la braț pe unul dintre cei mai de preț camarazi, muzica.

Din ultima ispravă s-a născut lucrarea *Rupt din stele* pentru flaut, violoncel și percuție care, contrar așteptărilor, nu face referire la compozitor și nici nu plasează muzica pe o treaptă de superioritate, ci împrumută sensul direct al expresiei, adică un moment muzical literalmente rupt (provenit) din stele (din spațiul cosmic). Dar magia creației nu s-ar fi pornit fără aportul „rupt din stele” a organizatorilor acestui festival (Diana Rotaru, Irinel Anghel, Alexandru Ștefan Murariu, Gabriel Mălăncioiu, Constantin Basica), artiștilor care au dat viață muzicii pe scenă și publicului deosebit de receptiv, cărora le mulțumesc pentru aducerea în fapt a muzicii.

Dacă ne gândim la cum arată viața dincolo de planeta noastră, adică cea pe care încă nu o vedem și nici nu o cunoaștem, încercăm să ne imaginăm posibile scenarii. Oare cum ar arăta alte ființe din univers? Ne sunt asemănătoare? Respiră? Mănâncă? Au aceleași preocupări artistice, filosofice, științifice? Cu ce se îmbracă? Și lista de întrebări poate să continue la nesfârșit. Presupunerile noastre sunt în general

legate ori de asemănare ori de diferențiere substanțială. În altă ordine de idei, poate că „oamenii” dintr-o altă planetă au o alimentație similară cu cea a noastră sau poate că se hrănesc cu... lucruri bizare pentru noi. Astfel, am pornit în călătoria fantastică a închipuirii unor alte forme de manifestare a ceea ce pentru noi reprezintă expresii fundamentale ale umanității: umor, dragoste și dans. *Rupt din stele*, este un tablou care descrie o posibilă identitate extraterestră a acestor fundamente.

Cele trei mișcări din care se compune muzica, afișează o mare varietate timbrală, structura instrumentației diferind de la o parte la cealaltă. Astfel, prima parte, *Umor din altă galaxie*, are ca protagoniști flautul și multipercuția, instrumentarul percuției fiind alcătuit din tobă mică, cinel suspendat și *temple blocks*. Aici am creat o imagine asupra modului în care eu percep umorul în alte părți ale universului, imagine care conține atât elemente recunoscutibile ale umorului pământean cât și unele mai puțin obișnuite, cum ar fi liniile melodice ușor melancolice ale flautului. Dimensiunea comică este surprinsă într-o manieră mai degrabă ironică și prin intercalarea unor momente scurte de teatru instrumental, reprezentate de aparițiile *Ha-ha*-urilor din discursul flautului. La nivelul construcției sonore am creat un ecosistem ecologic prin tehnica reciclării materialului muzical, resursele folosite fiind de cele mai multe ori fragmente scurte ritmico-melodice valorificate până la epuizarea climatului de expresie. Acestea făuresc arhitectura mișcării prin suprapunere și alăturare, asemenea unui puzzle care se construiește treptat, până la sfârșitul părții. La fel și forma se desenează în portrete de stări alăturate: cantabil, jovial, glumeț, surprinzător, ironic. Sfârșitul umorului l-am înfățișat în sfera clovnului de la circ prin *tremollo*-ul tobei mici și elementele de virtuozitate specifice instrumentistului din perioada romantică.

În cea de-a doua parte, *Planeta amor*, expresia dragostei se propagă la fel ca în viața noastră. Nu pot să îmi imaginez dragostea (chiar și la milioane de ani lumină depărtare) fără o mică urmă de romantism, patetism, euforie, visare, declamație. Și cum ar putea fi mai frumos exprimate decât prin melodicitatea violoncelului și a marimbei? Peste

acompaniamentul ușor asimetric și armoniile dulci susținute de marimbă se revarsă o melodie suavă, situată în deplinătatea expresivității violoncelistice, care umple atmosfera cu parfum romantic, suspin și stare euforică. Ca formă se încadrează într-un clasic tristrofic cu repriză, în care mijlocul se detașează de starea inițială devenind furibund și dens. Lureșul ce cuprinde muzica este exprimat prin tempouri rapide și cascade de virtuozități tehnice specifice fiecărui instrument în parte, urmând ca în repriză să redefiniească fiorul romantic care se dezvoltă până la patetism în genul ariilor din opere celebre. Dacă ar trebui să mă justific în fața unei instanțe contemporane cu privire la folosirea unui limbaj muzical mult prea comun sau formal, pledoaria mea ar suna astfel: „într-o lume în care fiecare încearcă din răspuțeri să își găsească identitatea, simt o responsabilitate de a mă opune tendințelor și de a încerca exact opusul, de a mă topi în acest val uriaș care conduce înspre viitor mersul universului. Și totuși, cu toată dorința mea de a nu fi unic, am reușit să fiu unic în contextul în care artistul zilelor noastre tinde să își mascheze pe cât posibil emoțiile iar eu m-am poziționat exact invers, folosind un discurs muzical patetic.”

Ultima parte reunește toată trupa (flaut, violoncel și marimbă). Aici *Dansul din Jupiter* este cât se poate de pământean deși ne referim doar la muzica pe care se dansează, nu și la dansul în sine, deci, imaginația poate să se dezlănțuie. Cele trei instrumente își dau mâna și se aruncă în vârtejul dansului. Simplitatea tematicii face ca originile muzicii să se disipeze poate într-un folclor imaginar jupiterian, cine știe? Cert este că fiecare dintre participanții la actul artistic au un cuvânt de spus, fie prin afișarea tematicii principale, fie prin asumarea acompaniamentului colectiv. Ca formă, asocierea cu rondoul pare a fi cea mai potrivită alegere datorită apariției repetitive a refrenului. Armoniile oscilează între consonant și bizar, tocmai pentru a accentua ideea de dans exuberant, dans prin care se manifestă bucuria și celebrarea vieții. Îndeletnicirile instrumentale simple sunt date peste cap de vârtoarea tempoului electrizant care, prin virtutea dansului, se dezlănțuie într-un iureș captivant. Toate aceste elemente de construcție

facilitează și înlesnesc accesul la o feerie a dansului, indiferent de forma sa de manifestare în sfera lumii jupiteriene.

În concluzie, muzica exprimă o proiecție a imaginii pe care putem să o atribuim necunoscutului prin asocierea cu ceea ce ne este nouă familiar. Rămân totuși la fel de curios cu privire la realitatea vieții din altă parte a universului, cum se manifestă, ce obiceiuri există și, de ce nu, cum arată umorul, dragostea și dansul în culturile din proximitatea Pământului.

Where To Next? pentru ansamblu Looking for a new home / How to die on other Planets / More love for our home

Sonia Vulturar

"Where To Next?" prezintă, în cadrul unui vis, încercarea de a găsi o nouă planetă care ar putea susține viața, așa cum o știm noi pe Pământ. Acest lucru este imposibil deocamdată, fiecare planetă din sistemul nostru solar fiind ostilă într-un fel sau altul. Inițial, însă, fiecare pare promițătoare și atrăgătoare în felul ei (Mercur și Venus se prezintă ca un Tango, Marte sub forma unui Marș, Jupiter, Saturn, Uranus și Neptun sub forma unui quasi-Vals), dar de fiecare dată se dovedește că sunt niște frumuseți încă ostile pentru oameni, iar visul devine un coșmar. Finalul lucrării propune o trezire (la propriu, dar și la figurat) la realitate, prezentând muzica păsărilor și îndemnând la reflecție asupra Pământului, planeta de care ar trebui să avem mai mare grijă în aceste vremuri.

Lucrarea a pornit gândindu-mă la păsările cântătoare și la bucuria pe care o resimt ascultându-le. Mai departe, gândul mi-a zburat spre dilema globală în care ne aflăm, fiindcă deocamdată se pare că luăm mult mai mult decât oferim naturii, iar asta se poate observa peste tot. Am avut ocazia de a colabora ani de zile cu Societatea Ornitologică Română, pe proiecte educative cu privire la protejarea mediului înconjurător și în special a păsărilor. Desigur, m-am ocupat mai mult de partea muzicală a proiectului, dar între timp am apucat să

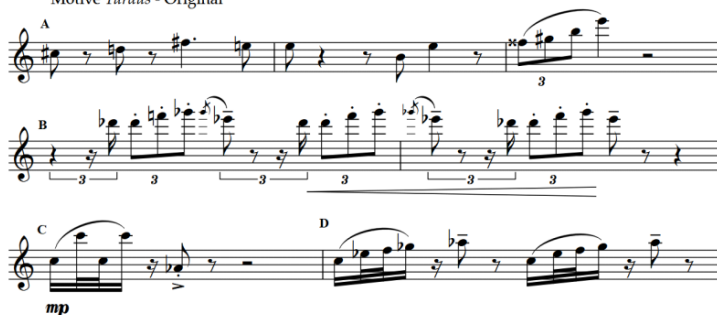
cunosc oamenii și să aflu mai multe despre natură, despre puterea — dar și fragilitatea — ei. Așadar, am decis să scriu o lucrare care să ne pună pe gânduri, fiindcă dacă nu putem susține un echilibru om-natură, unde în acest Univers ne-am putea refugia ca specie? Nu este imposibil, dar în momentul de față nu avem tehnologia necesară.

Lucrarea se împarte în 6 secțiuni: Introducerea, "Tango of the Fiery Spheres", "March of the Rocky Sphere", "Waltz of the Giant Spheres", "Encounter", "Wake Up".

Motivele muzicale principale prezente în lucrare sunt inspirate din cântecul a trei păsări, și anume:

Sturzul cântător (*Turdus Philomelos*)

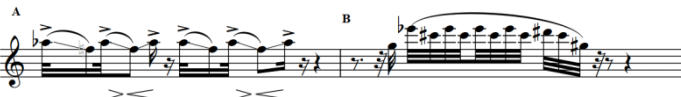
Motive *Turdus* - Original

Musical score for *Turdus Philomelos*. It consists of three staves of music in treble clef. The first staff, labeled 'A', shows a melodic line with a trill and a triplet. The second staff, labeled 'B', features a complex rhythmic pattern with multiple triplets. The third staff, labeled 'C' and 'D', includes a dynamic marking of *mp* and continues the melodic and rhythmic motifs.

Cufundarul mare (*Gavia Immer*)

Motive *Gavia* - Original

Musical score for *Gavia Immer*. It consists of two staves of music in treble clef. The first staff, labeled 'A', shows a melodic line with accents and slurs. The second staff, labeled 'B', features a complex rhythmic pattern with slurs and accents.

Măcăleandru (*Erithacus Rubecula*)

Motive *Erithacus* - Original

Musical score for *Erithacus Rubecula*. It consists of two staves of music in treble clef. The first staff, labeled 'A', shows a melodic line with a triplet and a 'distort gliss' marking. The second staff, labeled 'B' and 'C', features a complex rhythmic pattern with slurs and accents.

Aceste motive muzicale vor apărea în forma lor originală abia la finalul călătoriei muzicale, în ultimul segment al lucrării, *Wake Up*.

Primul element care apare în lucrare nu este însă vreunul dintre aceste cântece, ci un cod morse, inițial redat de vibrafon. Codul Morse ales a fost mesajul inscripționat pe sonda spațială Voyager - *Per aspera ad Astra* (prin greutatea către stele). Am ales acest element fiindcă este ceva uman și recunoscut pentru noi într-un spațiu vast și fascinant-terifiant precum Cosmosul.

Se expun mai apoi motive păsărești (însă într-o formă variată față de original) diverse la fiecare instrument, acompaniate de codul morse care devine un ostinato prin prezența sa constantă. Am decis să folosesc alterațiile ca indici ai temperaturii planetelor, așadar mai mulți diezi vor sugera o temperatură mai ridicată, iar mai mulți bemoli vor sugera o temperatură mai scăzută și o atmosferă mai rece.

Pentru planetele Mercur și Venus am ales 4 diezi la armură, iar dansul specific a fost Tango-ul. Ideea de Tango a survenit în urma mai multor recitaluri (în anul 2021) în care am interpretat fie "Istoria Soldatului" de Igor Stravinsky (varianta de Trio, unde partea a patra începe cu un Tango), fie lucrări de Astor Piazzolla, 2021 fiind un an aniversar pentru ambii compozitori. Desigur, m-am gândit să le închin un mic omagiu cu această ocazie, Tango-ul fiind un element comun. Astfel, am decis ca acordurile din "Libertango" (lucrarea arhi-cunoscută a lui Piazzolla) să devină acorduri bitonale inspirate din "Ritul Primăverii" de Igor Stravinsky în secțiunea *Dance of the Fiery Spheres*. Tango-ul este de asemenea un dans pasional prin definiție, fiind așadar foarte potrivit pentru a descrie aceste două planete cu temperaturi foarte înalte. Principalul motiv

muzical, prezentat de violoncel și flaut, va fi cel al sturzului (variat față de original).

Motiv *Turdus* - Tango

ff aggressively
natural → distorted

Pentru Marte (*March of the Rocky Sphere*), planeta roșie, vom avea un bemol la armură, dat fiind că este cea mai apropiată de structura Pământului (care reprezintă neutralitatea și armonia). Armoniile acestei secțiuni sunt bazate pe cvarte și cvinte perfecte, iar astfel creează o atmosferă plutitoare, dar și stearpă. Tema principală, prezentată de piculină, este o recompunere a cântecului de măcăleandru.

Motiv *Eriphacus* - Mars

Sempre frullato

mf 3

Pentru Jupiter, Saturn, Uranus și Neptun (*Waltz of the Giant Spheres*), am propus 3 bemoli la armură, iar structura muzicală s-a coagulat sub forma unui cvasi-Vals, bazat pe un tetracord mărit, în secvențe de terță mică ascendentă. O parte din motivul Sturzului auzit în secțiunea de Tango este recalibrat ca parte din linia melodică generatoare pentru această secțiune.

Motivul codului morse — motivul călătoriei — survine constant între secțiuni, precum sunetul unui motor, dar la finalul secțiunii *Waltz of the Giant Spheres* acesta se modifică și devine semnalul SOS, culminând într-o izoritmie disperată a întregului ansamblu (sau echipaj al navei). Dezastrul este iminent, nimeni nu va scăpa cu viață din acest vals al morții.

Secțiunea a 5-a, *Encounter*, reprezintă imaterialul, întâlnirea cu un spirit plutitor prin univers, o altă formă de viață, ori poate o formă imaterială a unui om trecut în alte sfere, nimeni nu poate spune cu exactitate. Atmosfera este plutoare, violoncelul folosește exclusiv flajeolete, vibrafonul folosește un arcuș pentru a crea sunete similare violoncelului, iar piculina prezintă fărâme din motivele prezente până în acest moment. Atmosfera este una de nostalgie și de dor, însă este brusc întreruptă de zgomotul alarmei de la telefon (*Wake up*), care ne trezește din vis și ne readuce pe Pământ, înconjurați de cântecele păsărilor. Putem visa la viața pe alte planete, însă momentan acest lucru nu e posibil. Așadar, să aducem mai multă recunoștință și să avem mai mare grijă de planeta pe care locuim.

SUMMARY

Alexandru Ștefan Murariu

World premieres in Cluj during the 16th edition of Meridian International Festival

Outlining the repertoire of *Couleurs* ensemble for the 16th edition of Meridian International Festival, along with my other colleague composers Tudor Feraru, Sonia Vulturar and Aurelian Băcan, we established several objectives according to the theme of the edition, *Planetarium*, for the dynamics of the program but also according to the language, timbre and structure of the musical works. The result was as diverse as it could get: minimalism, ludic spirit, freedom and floating could be keywords for what the audience could outline after hearing the music we performed in the concert called „CHROMATICA”.